

En resningsansökan från Unionen har avslagits Målnr: Ö 5731-18

En dom från Arbetsdomstolen har ansetts inte grundad på uppenbart lagstridig rättstillämpning. Detta trots att avgörandet gick i rakt motsatt riktning mot vad EU-domstolen hade uttalat i ett förhandsavgörande i målet. Anledningen var att Arbetsdomstolens avvikande bedömning endast rörde sådana frågor som ligger inom nationell domstols exklusiva behörighet.

Arbetsdomstolen avgjorde 2018 ett mål som rörde tolkning av EU:s så kallade överlåtelsesdirektiv mellan å ena sidan Unionen och å andra sidan Almega Tjänsteförbunden och ISS Facility Services AB. I målet inhämtades ett förhandsavgörande från EU-domstolen. EU-domstolen kom fram till att fyra arbetstagare som hade sagts upp, vid beräkning av uppsägningstiden hade rätt att tillgodoräkna sig anställningstid även hos en tidigare arbetsgivare. Domstolen påpekade dock att det ankom på Arbetsdomstolen att kontrollera vissa sakförhållanden i samband med att målet avgjordes. Arbetsdomstolen avgjorde därefter målet och kom fram till att arbetstagarna inte hade rätt att tillgodoräkna sig den tidigare anställningstiden.

Unionen ansökte om resning hos Högsta domstolen och gjorde bl.a. gällande att Arbetsdomstolens rättstillämpning uppenbart stred mot förhandsavgörandet och att det innebar att den var uppenbart lagstridig och därmed resningsgrundande.

Högsta domstolen konstaterar att ett förhandsavgörande från EU-domstolen är bindande för den nationella domstol i vars mål det inhämtats såvitt gäller den unionsrättsliga rättsfråga som EU-domstolen avgjort. Däremot ligger det inom den nationella domstolens exklusiva behörighet att bedöma de faktiska omständigheterna i målet och att tillämpa de gemenskapsrättsliga bestämmelserna på nationella åtgärder eller situationer. Den nationella domstolen är också ensam behörig att tillämpa rent nationell rätt.

I linje med denna behörighetsfördelning gäller enligt Högsta domstolen att om det är klart och oemotsägligt att den nationella domstolen vid tillämpningen av unionsrätten i det aktuella målet har bedömt den unionsrättsliga rättsfrågan i strid mot hur den avgjorts av EU-domstolen så är domstolens agerande att bedöma som uppenbart lagstridig rättstillämpning som kan leda till resning. Det är däremot inte resningsgrundande om den nationella domstolen kommit till en annan slutsats än EU-domstolen vad gäller de faktiska omständigheterna eller rörande rent nationell rätt.

Eftersom Arbetsdomstolens bedömning avsåg de faktiska förhållandena och uttolkningen av innebörden av dessa enligt nationell rätt var det inte fråga om en bedömning som stred mot förhandsavgörandet på ett sätt som kunde vara resningsgrundande. Inte heller i övrigt förelåg skäl för resning. Högsta domstolen avslår därför resningsansökan.